

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Evsebii Nierembergii Vita Divina, Sev Via
Regia Ad Perfectionem**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiae, 1644

Capvt I. Quæ sit compendiosissima Via ad Vitam spiritualem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46802)

IOANNIS EVSEBII
NIEREMBERGII

EX

SOCIETATE IESV

VITA DIVINA,

seu

VIA REGIA,

FACILI COMPENDIO AD
PERFECTIONEM DVCENS.

CAPVT I.

*Que sit compendiosissima via ad
vitam spiritualem?*

*Peramini non cibum qui perit;
sed qui permanet in vitam eter-
nam. a* Verba sunt hæc Filij
DEI, Christi IESV, quæ nos
magni decet æstimare; tum ob
summam ea loquentis authoritatẽ, tum ob
ejusdem aduersus nos amoris magnitudi-
nem

a Ioan. 6, v. 27.

2 VITÆ DIVINÆ

nem. descendit enim de cælis, & acerbissimam Crucis mortem pro hominum salute sustinuit; ut nos dictis factisque suis vitam quamdam divinam edoceret. Ad hanc ipsam exemplo nos præterea suo incitavit; cum tam disertè, *Meus cibus est, ait, ut faciã voluntatem eius, qui misit me; ut perficiã opus eius* (a) Nam inter omnia pia exercitia, quæ pabulum sunt & nutrimentum animæ, quibusve vita ac feruor spiritûs conseruatur; sola diuinæ voluntatis executio, & nostræ cum eâdem consensio, æternum durabit: neque deseret nos vniquam gratum isthoc & sine curâ studium beneplaciti divini adimplendi, quod sanctos Angelos cum summâ ipsorum voluptate & honore nunc occupat, eosdem in omnem seculorum æternitatem occupaturum, Davide teste, (b) à quo propterea vocantur *ministri DEI, qui faciunt voluntatem eius* c. Hoc verò tantum bonum in aliis spiritualibus exercitationibus nequaquam reperias: humilitati enim, patientiæ, mortificationi, pœnitentiæ & praxibus mediisque aliis, ad perfectionem consequendam idoneis, neque locus ullus erit in vitâ alterâ; neque in hâc ipsâ continuò

a Ioan. 4. v. 34. b Psalm. 35. v. 5. d Psalm. 102. v. 20, & 21.

modò, sed aliquando solum usurpari queunt, & interrumpi sæpius aut mutari debent: cum id genus exercitia omnibus eodem modo apta non sint; immò nec uni eidemque homini in quovis statu: & quod Incipientibus mirè convenit, non æquè Proficientibus accommodum sit & Perfectis.

Sola autem divinæ voluntatis expletio, non modò utilis est omnibus; verùm necessaria quoque, nec ulli obnoxia mutationi. Exercitium hoc tam gratus utilisque cibus est iis, qui illum gustare cœperunt, ut numquam vel gravet vel impediat: tam item excellens, ut huc revocentur exercitia reliqua; & qui huic uni perfectè se dederit, simul accuraturus sit alia omnia, futurus humilis, pœnitens, mortificatus, patiens, & modestus. Quidquid Asceticè Scriptores tradunt, modi que & viæ, quas monstrant, perfectionis assequendę, hinc desinunt; qui que sincerè ac constanter in hoc exercitium incumberet, maximum se brevè profectum fecisse experiretur: quoniam singulare est itineris compendium, via que expeditissima, quã ad optatam mox metam perducãre, scopumque tangas.

Et quia, ut innuebam, statibus servit om-

4 VITÆ DIVINÆ

nibus; meritò *Via regia* dicatur, per quam, nusquam evagando, ambulare liceat omnibus, Incipientibus, Proficientibus & Perfectis, languidis & robustis, ægrotis & sanis. Cedet itaque magnoperè ad DEI obsequium, hoc exercitium in opus deducere, eique vehementer affici. Diversi diversis student virtutibus, variosque modos adhibent, ad spiritum conservandum perfectionemque consequendam. Quidam humilitati se dedunt, ut in eâ aliquando excellentes evadant; quidam mortificationi: alij asperitates adhibent corporis, orationem alij: singuli que quantum possunt, contendunt, ut in particularibus istis virtutibus plurimum proficiant. Ego verò sic existimo, quantumvis magni ista momenti sint: insigne nihilo-minus compendium, & in quo cetera omnia contineantur, reperisse eum, qui sine morâ hoc exercitium amplectatur, in eoque perseveret: nimirum, ut nihil faciat, adeoque nec oculum attollat, nisi cum DEO id placet; atque id faciat, quidquid ei gratum fore cognoscit. Usque eò; ut nulla alia ratio gravior, causa nulla præstantior, nulla vis potentior, neque necessitas urgentior quemquam ad agendum possit impellere, quàm dicere: *Deus hoc petit;*

C A P V T I. 5

petit ; ista est Dei voluntas & beneplacitum ;
 id perpetuò spectando in iis quæque agit,
 quæque omittit, num Deo res placet vel
 displiceat, quâque ratione eamdem fieri
 ille, vel non fieri cupiat.

Hoc est exercitium brevissimum, mini-
 meque impeditum, hæc est via tutissima,
 dolis insidiisque nullis exposita: hoc com-
 pendium est vitæ spiritualis, vniuersalis
 hæc est regula, nullam admittens exceptio-
 nem: medium est, simulque finis mediõrum
 reliquorum; & medium efficacissimum, ad
 alia media omnia maiori cum absolute
 meritoque perficienda. Studium enim hoc
 & sollicitudo pervigil penitus indagandæ
 implendæque voluntatis diuinæ, præter-
 quam quòd sit actionum nostrarum omnium
 generalis quædam amussis, & ratio vnica,
 ad rectè in his progrediendum, divinamque
 sapientiam consequendam; fons etiam est
 vberrimus pro meritorum & gratiarum. quo-
 niam vti actiones omnes à nobilitate finis
 in iis propositi dignitatem præstantiamque
 suam mutuatur, & purior sublimiorve fi-
 nis nullus est quàm voluntas Dei, quæ est
 Deus ipse; hoc causæ est, vt quidquid ob
 hunc finem facimus, id omne euectur col-
 loceturque in altissimo gradu meritorum,

6 VITÆ DIVINÆ

operaque perficiantur sincerissimæ charitatis, ex eo fit quoque, ut patientia, quâ Dei causâ aduersa omnia tolerantur, quia Deus nos pati vult, nihilò sit meriti minoris: quoniam eadem velle, eademque nolle, purissima est charitas, & suprema lex amoris. Ideoque, si quis omnia agit patiturque, quia sic vult Deus, numquam hic talis cessat ingentia lucra colligere, potestque hoc unico exercitio ad insignem sanctitatem pervenire. Verùm prius, quàm illius usum proponam, ostendam quàm illud sit conveniens, quàm necessariũ, quàm efficax, quàm honestum, quàm jucundum, quàm utile, quàmque Deo gloriosum & acceptum; quo omnibus hâc ratione persuadeam, vt ardentè illud appetant, studiumque in eo suum collocent. Quosdam enim sola trahit spes proprij cõmodi, quosdam voluptas, honor promovet alios, alios obligationes respectusque graves: nonnulli necessitate, vi nonnulli dumtaxat impelluntur. Rationes hæ omnes hoc Exercitium suadenter optimè conspirant, ad illudque nos impellunt: quãdoquidem divinæ executionis voluntatis res ea est, quæ una omnium maximè nos sibi obligat, quâ nulla alia vel gloriosior, vel jucundior, vel honestior,
vel

CAPVT II.

7

vel utilior, vel necessaria magis, vel denique potentior efficaciorque reperitur.

CAPVT III.

De jure quod Deus obtinet, ut divinae homines, non propria obsequantur voluntati.

Dubitari non potest, quin servus Domini sui, cliens Principis, filius patris, & mariti vxor voluntatem exsequi, ab eaque nec tantillum deflectere teneantur, atque qui Deus, noster est Dominus, Rex noster, Sponsus noster, nosque mille illi nominibus obligatissimi sumus: quia pretio sanguinis ejus redempti: quia totos nos ei tradidimus & mancipavimus: quia ab eodem procreati sumus.

Si suam colonus censet arborem, quam posuit; si canem domi suae natum, suum reputat; si suam statuarius imaginem, quam scalpfit; quid nisi suos dicat sibi que vendicet Deus, quos è nihilo condidit: Etenim uti, juxta receptam Philosophorum doctrinam, infinitè distant, facere aliquid ex aliquo, & facere ex nihilo: ita jus & dominium, quod in suas Deus creaturas, ut qui eas ex nihilo creaverit, obtinet, jura omnia alia infinitis partibus excedit.

Si er-